

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

L. 30369/10.

III a.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 6 maja 1909 r. L. 101473/07 wydał Magistrat zakaz gromadzenia się tak osób poszukujących pracy i służby jak i pracodawców (w celu zawierania umów) po ulicach i placach publicznych a w szczególności w Rynku głównym oraz w ulicy Grodzkiej na przecięciu się z ulicą Poselską, odsyłając równocześnie interesowanych do publicznego okręgowego Biura pośrednictwa pracy przy ulicy Jabłonowskich L. 19, które pośredniczy między pracodawcami wszelkich kategorii a osobami szukającymi rozmaitych rodzajów pracy.

Przypominając powyższy zakaz, Magistrat dozwala, aby osoby poszukujące pracy i służby wszelkiego rodzaju, gromadziły się jedynie w pobliżu okręgowego Urzędu pośrednictwa pracy na placu Jabłonowskich.

Gromadzenie się wspomnianych osób na innych placach lub ulicach, a w szczególności w Rynku głównym i na ulicy Grodzkiej jest surowo zakazane.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 7. kwietnia 1910 r.

L. 7167/10.

I.

ROZPORZĄDZENIE

Celem utrzymania w czasie lata czystości i porządku na chodnikach i ulicach w terytoryach, do miasta Krakowa przyłączonych, a mianowicie w dzielnicach X. (Zakrzówek), XI. (Dębniki), XII. (Półwie Zwierzynieckie), XIII (Zwierzyniec), XIV. (Czarna Wieś), XV. (Łobzów), XVI. (Nowa Wieś), XVII. (Krowodrza), XVIII. (Warszawskie), XIX. (Grzegórzki), Magistrat postanawia, co następuje:

1. Każdy właściciel, względnie administrator realności, w dzielnicach X., XI., XII., XIII., XIV., XV., XVI., XVII., XVIII., XIX., jednak tylko wewnątrz dzielnic zabudowanych sposobem zamkniętym, obowiązany jest w czasie lata, t. j. od 15. kwietnia do 30. września, kazać codziennie po należytem skropleniu zamieść chodnik i ściek, a gdzie niema chodnika, ulicę na szerokość 2 metrów, wzdłuż przestrzeni swojej realności.

2. Śmieci, mają być na kupkę obok ścieku, po stronie ulicy złożone, skąd uprzątać je będzie służba miejska.

3. Zamiatanie ulic, oraz czyszczenie chodników i ścieków w czasie lata, t. j. od 15. kwietnia do 30. września, odbywać się powinno codziennie o godzinie 5. rano.

Zamiatanie chodników i ulic wieczorami jest zabronione.

4. Właściciele względnie administratorzy realności, w których się znajdują kanały, obowiązani są codziennie w czasie lata wlewać do nich przynajmniej po 4 wiadra wody dla splukania nieczystości.

Tak samo mają być ścieki wodą splukiwane i przemiatane.

5. W czasie letniej posuszy obowiązani są właściciele względnie administratorzy realności, oprócz ranego skrapiania, drugi raz całą przestrzeń w rozciągłości do zamiatania przeznaczoną przed domem w czasie między godziną 2. a 3. po południu kazać obficie skrapiać, aby tym sposobem zapobiedz tworzeniu się zdrowiu szkodliwego kurzu.

6. Wszelkie zanieczyszczenie ulic, chodników i placów publicznych, a w szczególności: zaspakajanie na ulicach, chodnikach lub placach publicznych, potrzeb naturalnych, wylewanie płynów, wyrzucanie śmieci i odpadków wszelkiego rodzaju, stłuczonego szkła, skorup, popiołu, trocin, obstrużyn, obrzynków papierowych, wiór, miału węglowego, nieżywych zwierząt i t. p. jest zabronione.

Zakaz ten odnosi się także do wylewania wody, lub wyrzucania jakichkolwiek przedmiotów oknami na ulicę.

Nad ścisłym przestrzeganiem powyższych przepisów czuwać będą organa miejskie i c. k. Dyrekcja Policji.

Niestosujących się do powyższych przepisów karać będzie Magistrat grzywną od 2 koron do 200 koron, względnie karą aresztu od 6 godzin do 14 dni.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 11. kwietnia 1910 roku.

L. 37352/10.

III a.

OBWIESZCZENIE.

Dnia 5. maja wchodzi w życie nowela do ustawy przemysłowej z dnia 14. stycznia 1910 roku Dz. u. p.

Nr. 19, dotycząca czasu pracy pomocników handlowych i zamykania sklepów w przemysłach handlowych i spe-
dycyjnych, oraz w przemysłach produkcyjnych.

Oprócz przepisów, odnoszących się do czasu pracy pomocników handlowych, ustawa ta zawiera także po-
stanowienia, że w wymienionych powyżej przemysłach, w których sprzedaż towarów odbywa się w otwartych dla Publiczności lokalach (sklepach), należy lokale te wraz z należącymi do nich kantorami i magazynami zamykać w czasie od godziny 8 wieczór do godziny 5. rano. Jedynie tylko w handlach towarów spożywczych mogą być te lokale wraz z kantorami i magazynami otwarte do godziny 9. wieczór.

W tym samym czasie, w którym lokale handlowe mają być zamknięte t. j. między godziną 8 względnie 9. wieczór a 5. godziną rano, nie wolno sprzedawać towarów na ulicach i placach publicznych, tudzież w sposób obnośny.

Magistrat zwraca uwagę przedewszystkiem PP. kupców i pomocników handlowych ażeby w swoim własnym interesie zaznajomili się z przepisami powołanej na początku ustawy — oraz P. T. Publiczności, ażeby ze względu na powyższy czas zamykania sklepów zakupy swoje czyniła przed godziną 8., względnie 9. wieczór.

Wreszcie nadmienia się, że w mowie będąca ustawa dozwala wyjątkowo przez 30. dni w roku zamykania sklepów handlowych o późniejszej porze aniżeli o godzinie 8. względnie 9. wieczór.

Terminy tego wyjątkowego późniejszego zamykania sklepów, oznaczy Magistrat jako władza przemysłowa po wysłuchaniu interesowanych PP. kupców i poda je w najbliższym czasie do powszechnej wiadomości.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa

dnia 26. kwietnia 1910 r.

L. 38402/10.

ROZPORZĄDZENIE.

W dniu 3. marca b. r. Rada miasta utworzyła z nowo przyłączonych terytoriów nowe dzielnice miejskie i uregulowała granice pomiędzy starymi a nowymi dzielnicami miasta.

Niniejszem zarządzam, że obwody komisaryatów obwodowych mają od dnia 1. maja b. r. dostosować się do granic dzielnic miejskich, uregulowanych uchwałą Rady miasta poprzednio powołaną.

Wobec tego należeć będzie do Komisaryatu obwodu I. prócz dotychczasowej części dzielnicy I, cała dzielnica III. i IV., nowymi granicami oznaczona, a do obwodu Komisaryatu II., prócz części dzielnicy I. cała dzielnica V. i VI. według ich obecnych granic. Granice Komisaryatu obwodu IV. mają się również dostosować do nowych granic dzielnic miejskich, granice zaś Komisaryatu obwodu III. pozostają nadal niezmienione.

Odpis uchwały Rady miasta z dnia 3. marca b. r. dotyczący wyznaczenia nowych dzielnic miejskich i regulacya ich w ogóle został już rozesłany wszystkim urzędom Magistratu oraz zostanie podany do publicznej wiadomości przez jej ogłoszenie w dzienniku rozporządzeń stoł. król. m. Krakowa.

Panowie Komisarze obwodów I., II. i IV. obwieszczą niniejsze zarządzenie w swoich obwodach przez jego

przybicie przed lokalem urzędowym i przez wyjaśnienie interesowanym stronom szczegółów tegoż zarządzenia.

Kraków, dnia 27. kwietnia 1910 r.

Mianowania urzędników i służby.

Na podstawie uchwały Rady m. Krakowa z dnia 14. marca 1907:

1. **P. Władysław Dziewoński**, praktykant konceptowy Magistratu otrzymał pierwsze trzechlecie w kwocie 200 koron rocznie od dnia 23. kwietnia 1910. (LM. 28497/10/prez.).

2. **P. Zygmunt Cygnarowicz**, praktykant manipulacyjny Magistratu otrzymał pierwsze trzechlecie w kwocie 150 koron rocznie od dnia 23. kwietnia 1910. (LM. 28496/10/prez.).

3. **P. Leon Obrubański**, młodszy oficyał egzekucyjny otrzymał drugie trzechlecie w kwocie 200 koron rocznie od 12. marca 1910. (LM. 25280/10/prez.).

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

Posiedzenie zwyczajne tajne (21. w kad. XV.) z dnia 7. kwietnia 1910 roku.

Przewodniczący: Prezydent Dr. Juliusz Leo.

I. Wiceprezydent miasta: Dr. Henryk Szarski.

II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.

Sekretarz Rady miejskiej: Dr. Tadeusz Kannenberg. Radeów miejskich obecnych 53.

Radcy miejscy: Dr. Bobilewicz, Dąbrowski, Dr. Domański, Epstein, Hałatkiewicz, Heuman, Judkiewicz, Dr. Landau Ignacy, Margulies, Mendelsburg, Dr. Pareński, Porębski, Dr. Rosenblatt, Sędzimir, Sołtysik, Stachowski, Dr. Staniszewski, Uderski, Ex. br. Wodzicki nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 5³/₄ wieczorem.

Przed porządkiem dziennym.

Sprawa tramwajowa.

Przewodniczący prezydent Dr. Leo zdał sprawę z toczących się rokowań w sprawie przejęcia tramwaju w zarząd miasta. Obecnie doszło już do porozumienia z reprezentantami Spółki tramwajowej. Z wiosną 1911 r. rozpocznie się budowa kilku nowych linii tramwajowych.

Prezydent wyraził nadzieję że tym razem porozumienie uda się doprowadzić do skutku.

Tajność posiedzenia.

R. m. Daszyński, powołując się na §§ 61 i 66 statutu miejskiego, starał się wykazać, że dwie sprawy, zamieszczone na porządku dziennym, nie usprawiedliwiają ani „nadzwyczajności“ ani „tajności“ posiedzenia. Mowca zgłosił wniosek o otwarciu publicznego posiedzenia, któreby później, w miarę okazującej się potrzeby, mogło być zamienione na tajne.

Prezydent Dr. Leo przyznał, że posiedzenie powinno być „zwyczajnem“. Do zaproszeń wkradła się

pomyłka, która jednak nie przesądza prawomocności ani istotnego charakteru posiedzenia. Sądzi jednak, że tak sprawa Grunwaldu, jak zakupno gruntów w Dębnikach, wymagają poufności obrad. Prezydent nie ma jednakże nic przeciwko temu, aby posiedzenie zamieniono później na jawne.

R. m. Federowicz Jan K. wnosi o otwarcie dyskusji nad wnioskiem r. m. Daszyńskiego. Uchwalono.

R. m. Federowicz Jan oświadczył, że zgadza się z zapatrywaniem r. m. Daszyńskiego i proponuje również jawność posiedzenia.

R. m. Dr. Bandrowski sądzi, że są sprawy, które już ze względu na swą techniczną stronę wymagają obrad poufnych.

R. m. Dr. Gertler podnosi, że w sprawach zakupu nigdy żaden kontrahent nie chce przed 2-gim wyjawiać publicznie swych motywów

W głosowaniu wniosek r. m. Daszyńskiego upadł.

Obchód Grunwaldzki.

Imieniem komisji grunwaldzkiej i Sekcji skarbowej referent sekretarz Magistratu Groele przedstawił sprawę obchodu grunwaldzkiego w 1/2 lipca b. r. w Krakowie odbyć się mającego.

Według uchwały podkomitetu grunwaldzkiego z dnia 1 lutego 1910 program uroczystości przedstawia się następująco:

Dzień 15. lipca 1910 r. jako dzień bitwy pod Grunwaldem ma być ogłoszony świętem narodowym w całej Polsce.

W tym dniu (piątek) odbędą się główne punkty programu uroczystości a mianowicie:

1. Nabożeństwo dziękczynne w kościele N. P. Maryi,
2. Odświeżenie pomnika Wł. Jagiełły na pl. Matejki,
3. Otwarcie wystawy zabytków z epoki Jagiellońskiej,
4. Przedstawienia teatralne i zabawy ludowe,
5. Powszechna iluminacja miasta.

W następujących dniach odbędą się publiczne ówienienia Sokolstwa polskiego, a 17. lipca (w niedzielę) po mszy polowej na błoniach uroczysty pochód z błoń na Wawel. Pochód ten, w którym wezmą udział zastępy Sokółów, reprezentacye wszystkich sfer społecznych, — ruszy ul. Wolską, Podwalem, ul. Dunajewskiego, Basztową pod pomnik Jagiełły a stąd ul. Floryańską, Ryńkiem i Grodzką na Wawel (LM 18771/910/IV).

Koszta w okrągłych cyfrach wyniosłyby:

1. Kwatery dla włościan i Sokółów	K	7.000
2. Teatr (po 2 przedstawienia w ludowym i miejskim)	"	5.000
3. Wystawa zabytków z epoki Jagiell.	"	10 000
4. Iluminacja miasta w dniu 15. lipca	"	2.000
5. Broszura o Grunwaldzie	"	2.000
6. Wybicie medalu pamiątkowego	"	1.000
7. Nabożeństwo	"	200
8. Przyjęcie delegatów i zabawy ludowe	"	20.000
9. Subwencya dla Związku Sokolego i Sokółki krakowskiego	"	12 000
10. Koszta produkcyj muzycznych	"	2 000
11. Służba i Straż pożarna	"	1.000
12. Siły pisarskie i wydatki kancelaryjne	"	2.000
13. Kuchnie polowe (Koło akad. T. S. L.)	"	7.000
14. Nieprzewidziane wydatki	"	4.000

Koszta powyższe, obliczone w przybliżeniu na 75.000 -- 80.000 kor. w myśl uchwały komisji grunwaldzkiej mają być pokryte jednorazowym 5% dodatkiem gminnym do podatków bezpośrednich, (wyjąwszy podatku osobisto-domowego).

Według zaś uchwały Sekcji skarbowej łączne koszta niżono do kwoty 60.000 kor., z tem że komisya budżetowa ma obmyśleć odpowiednie pokrycie tego wydatku, którego nie można wstawić do normalnego budżetu (LM. 21807/910/IV).

Następnie przedstawił referent sekretarz Groele następujący wniosek komisji drogowo-kanalowej:

„Rada miejska uchwała uporządkowanie placu Matejki według ostatecznie wypracowanego przez Budownictwo miejskie projektu z tem, że długość trawnika od strony kościoła św. Floryana należy skrócić o całość wysowanego na projekcie kółka końcowego czyli do równej długości trawnika przeciwnej strony a to ze względu na koncentrujący się silny ruch uliczny w tem miejscu.

Koszta uporządkowania do wysokości 65.000 kor. pokryć z funduszu miejskiego jako awans do zwrotu przez mający się uchwalić kredyt na nowe bruki.

W dyskusji zabierali głos r. m. Schmelkes, Dr. Doboszyński, Birnbaum, Dr. Gertler, który podniósł, że propozycya komisji grunwaldzkiej o pokrycie wydatku 5% dodatkiem do podatku nie jest sympatyczną o tyle, że miasto Kraków nie może ponosić wszystkich wydatków skoro uroczystość grunwaldzka jest ogólnonarodową i skoro w Komitecie zasiadają reprezentanci miast i powiatów z całego kraju.

W odpowiedzi wyjaśnił prezydent Dr. Leo, że prezydum odniosło się 2 krotnie do Sejmu o przyznanie się na koszta obchodu — Sejm jednak nie przyznał ponad kwotę 5.000 kor. na urządzenie Wystawy z epoki Jagiellońskiej. Petycye poszły również do miasta Lwowa, do 30 miast i wszystkich rad powiatowych. Dotychczas odpowiedzi nie nadeszły.

R. m. Daszyński stawia następujący wniosek: „Rada uchwała 50.000 kor. na pokrycie znacznej części wydatków, jakie komitet grunwaldzki będzie musiał ponieść podczas obchodu uroczystego w Krakowie. W tym celu należy zaciągnąć pożyczkę w wysokości 50.000 kor. umarzną w latach 10.

W celu pokrycia reszty wydatków Rada miejska uchwała zwrócić się ponownie do reprezentacyj miejskich i powiatowych w kraju, aby przyczyniły się do poniesienia tych kosztów“.

R. m. Dr. Petelenz oświadcza się przeciw 5% dodatkowi.

R. m. Stanisław Nowak sądzi, że wydatek należałoby pokryć ze składek publicznych.

Dalej przemawiali r. m. Bujwid i r. m. Jan Kanty Federowicz, który podniósł słuszność opodatkowania wszystkich 5% dodatkiem.

R. m. Dr. Bandrowski zgłasza wniosek: „Rada miasta przyjmując sprawozdanie komisji grunwaldzkiej odnośnie do kosztów obchodu grunwaldzkiego przeznacza na ten cel z funduszy miejskich 60.000 koron wyrażając uzasadnioną nadzieję, że reszta zostanie pokryta przez Sejm krajowy, Lwów i inne miasta, rady powiatowe jakoteż i instytucje obywatelskie. Kwota 60.000 K

ma być pokrytą za pomocą pożyczki wewnętrznej zwrotnej w 10 ratach rocznych". Upoważnia się p. prezydenta do przedstawienia Wydziałowi krajowemu wniosku, z którego funduszu pożyczka ma być zaciągnięta.

Następnie przemawiali r. m. Dr. Gross, Dr. Ponikło, Dr. Starzewski.

R. m. Konopiński zgłosił wniosek: „Krakowski komitet grunwaldzki zwoła ogólny, krajowy komitet dla obchodu grunwaldzkiego w Krakowie.

Komitetowi krajowemu przedłożony będzie program obchodu w Krakowie do zatwierdzenia. Nadto komitet krajowy poweźmie uchwały, co do pokrycia wydatków, z obchodem grunwaldzkim połączonych“

R. m. Kosobucki przemawiał za zaciągnięciem pożyczki.

R. m. Dr. Koy jest za uchwaleniem całego kredytu jaki proponuje komitet grunwaldzki. Co do 5% dodatku to podatek taki byłby niedopuszczalny z powodu braku planu finansowego.

R. m. Turski wnosi, aby ponad uchwalić się mającą pożyczkę 50 000 kor. uchwalić tymczasowo resztę na pokrycie wydatków w kwocie 15.000 kor. tytułem zaliczki do zwrotu ze subwencji miast i rad powiatowych w kraju, do których należy się odnieść o przyzyczenie się do wydatków

W głosowaniu uchwalono program uroczystości i rozkład wydatków według wniosku komitetu grunwaldzkiego, oraz wniosek komisji drogowej o uporządkowaniu placu Matejki.

Co do wydatków przyjęto wniosek kompromisowy według brzmienia wniosku r. m. Dra Bandrowskiego, aby przeznaczyć na obchód kwotę 60.000 koron z zaciągnięciem się mającej pożyczki. Wniosek komisji grunwaldzkiej o zaprowadzenie 5% dodatku i wniosek Sekeyi skarbowej w sprawie pokrycia upadł.

Wniosek r. m. Konopińskiego uchwalono. Wniosek r. m. Turskiego upadł.

Zakupno gruntów w Dębnikach.

Referent radca budownictwa Kłeczek przedłożył następujące sprawozdanie:

Nabywanie większych obszarów gruntowych w obrębie terytorium gminnego uzasadnione jest przezornością finansową i przewidywaniem przyszłych potrzeb administracji wielkomiejskiej. Tem się też tłumaczy praktyka wszystkich dobrze administrowanych większych miast zagranicznych, które konsekwentnie zakupują wielkie kompleksy gruntowe jako rezerwy na przyszłość.

Chodzi tu głównie o dwa niesłychanie ważne cele polityki i administracji miejskiej: a) regulację podaży parcel budowlanych jako przeciwdziałanie niezdrowej spekulacji gruntowej i b) zaopatrzenie się w grunta budowlane na własne cele gminy. — Pierwsze zadanie to t. z. polityka gruntowa gminna ściśle związana z regulacją miasta i polityką komunikacyjną (tramwaje gminne). Drugie zadanie obejmuje cały szereg kulturalnych i gospodarczych potrzeb życia gminnego, oraz zakładów i przedsiębiorstw miejskich. Potrzeby te się ustawicznie zmieniają, rozwijają i rosą w miarę wzrostu miasta oraz powstawania nowych zadań zarządu miejskiego. Dotyczy to zwłaszcza tych miast, które weszły na drogę szerokiej i gospodarczej działalności, które

zwłaszcza założyły lub nabyły różnego rodzaju przedsiębiorstwa przemysłowe, komunikacyjne i t. p.

Kraków wszedł od pewnego czasu na tę właśnie drogę i wyprzedził tutaj niektóre większe nawet miasta austriackie. Czekają go też w niedługim stosunkowo czasie trudne do rozwiązania zadania, jak budowa drugiej gazowni, drugiej elektrowni, centralnej targowicy, drugiej rzeźni, targowicy na konie, wielkich koszar dla piechoty i konnicy, urządzenie placu targowego na siano i słomę oraz placu na postój furmanek wiejskich, przeniesienia poza miasto niektórych zakładów dobroczynnych i sanitarnych, założenia drugiego ementarza, parków i bliskich spacerów pozamiejskich, nie mówiąc już o budowie większych zakładów naukowych i wychowawczych, jak nowa Akademia sztuk pięknych, Akademia górnicza, szkoły fachowe różnego rodzaju itd. itd.

Każda taka budowa wymagać będzie przedewszystkiem większych obszarów budowlanych, nieraz kilku lub kilkunastu morgowych. Jest więc obowiązkiem przeczornej administracji miejskiej zabezpieczyć sobie na te cele w różnych dzielnicach miasta wielkie kompleksy gruntowe, o ile jeszcze nie uległy parcelacji a cena ich jest przystępną

W Krakowie popełniono np. ciężki błąd przy założeniu centralnej rzeźni, że nie zakupiono jednocześnie przylegających do niej kilkudziesięciu morgów gruntu na Grzegórkach. Płacono tam wówczas 1 morg po 1500—2000 złr. czyli 3000—4000 K. Dziś po latach 30-tu cena gruntu wynosi w tem miejscu od 60.000 do 80.000 K czyli podniosła się o 2000%. Niektóre zaś grunta przy rzeźni zostały zabudowane i nie mogą już być wcale bez krociowych ofiar użyte na cele gminne.

Jedynym wielkim obszarem gruntowym w obrębie t. zw. Wielkiego Krakowa jest obszar dworski w dzielnicy Dębni. Obejmuje on przeszło 180 morgów czyli niemal 300.000 sążni □ w jednym kawałku. Średnia odległość od Rynku głównego wynosi 2-2 kilometry czyli mniej więcej tyle, co toru wyścigowego na Błoniach, klasztoru zwierzynieckiego i t. p. W tej odległości kosztują dzisiaj grunta około 10—30 koron za sążnię. Ponieważ wartość pałacu i innych budynków wynosi około 80 000 K wypada 700 000 K jako cena za 300.000 sążni czyli sążnię po 2 $\frac{1}{3}$ korony. Taniość tego gruntu tłumaczy się niedostępnością t. j. brakiem uporządkowanych ulic, odcieciem od miasta dwiema rogatkami wreszcie zakazem budowy, obciążającym znaczną część obszaru. Wszystkie te trzy przeszkody w niezbyt długim czasie ustaną, albowiem rogatki usunięte zostaną najpóźniej w 1911 r., rząd zbuduje wzdłuż Wisły drogę bulwarową i kolektor prawobrzeżny, przeniesienie zaś rejonu fortecznego musi nastąpić w niezbyt odległej przyszłości.

W najbliższych latach przeprowadzi też gmina linię tramwajową przez most Zwierzyniecki do Dębnik i Zakrzówka jako połączenie z linią podgóorską.

Zmiany powyższe oddziaływać muszą bardzo silnie na wartość zakupionych gruntów.

Dochody gminy z tych obszarów, budynków i zbudować się mającej cegielni osiągną kwoty około 35.000 K, co wystarczy na zupełne niemal pokrycie raty procentowej od pożyczki 800.000 K. Ratę amortyzacyjną pokrywać będzie fundusz gruntów miejskich, do którego wielone zostaną nabyte obszary. Obciążenia z tego tytułu większą

jakaś kwotą budżetu miejskiego nie należy się obawiać ani teraz ani tem mniej w przyszłości.

Wkońcu podnieść należy z naciskiem, że gmina nabywając obszary gruntowe nie czyni tego dla spekulacji lub dla wielkich zysków finansowych, lecz dla osiągnięcia ważnych celów gospodarki miejskiej.

Po przedstawieniu tego sprawozdania przedłożył następnie p. referent wnioski Sekcyi ekonomicznej i skarbowej.

Rada miejska uchwali:

1. Zakupić na rzecz gminy od pp hr. Lasockich realności w dzielnicy Dębniki położone w ofercie z dnia 4 kwietnia 1910 r wymienione pod warunkami w tejże ofercie zawartemi.

2. Oprócz ceny kupna w kwocie 780 000 K ponieść gmina koszta kontraktu, stemple i należitości.

3. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok p. prezydenta miasta r. m. Perosia i Dra Nowaka Juliana, a' wrazie przeszkody pp. r. m. Schwarza i Kosobuckiego.

4. Wydatek cały pokryć należy pożyczką zaciągniętą w 4½% obligacyach komunalnych Banku krajowego w takiej wysokości, by suma gotówką z niej uzyskana pokryła cały wydatek pod 2). Upoważnia się do ustalenia warunków tej pożyczki p Prezydenta m. łącznie z Sekcyą skarbową Rady m., a do podpisania umow z Bankiem krajowym osoby pod 3) wymienione. (LM. 94101/909/B. b).

R. m. Daszyński sprzeciwił się zakupnu całego kompleksu gruntu, jako zbyt obciążającego miasto, natomiast zgodził się na zakupno części tych gruntów.

Prezydent Dr. Leo wyjaśnił, że gmina zbuduje na tem terytoryum cegielnię, która przyniesie dochodu 20 tysięcy. Wartość gruntuwa podniesie się nadto przez to, że w ciągu roku zniesione zostaną obie rogatki, a za lat kilka najdalej zaprowadzi się tam linię tramwajową. Rozrůst Dębnik dotąd był bardzo silny. Będzie jeszcze silniejszy gdy usunięty zostanie wał kolei cyrcumwalacyjnej i gdy rząd zbuduje bulwar wzdłuż Wisły.

R. m. Dr. Julian Nowak przemawiał za zakupieniem gruntów i odradzał odwlekania sprawy.

R. m. Jan Kanty Federowicz domagał się zakupna, albowiem gmina nie powinna pozwolić na spekulacyę gruntową. Każda zwłoka wywołuje zwyżkę ceny.

W głosowaniu przyjęto wnioski Sekcyi wszystkimi głosami przeciw 4.

Na tem posiedzenie zakończono o godzinie 10½ wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (42 w kad XV.) z dnia 16. kwietnia 1910 r.

Przewodniczący: Prezydent Dr. Juliusz Leo I. Wiceprezydent: Dr. Henryk Szarski. II Wiceprezydent: Józef Sare. Sekretarz Rady: Dr. Tadeusz Kannenberg

Radców miejskich obecnych 45.

Radcy miejscy: Bialik, Birnbaum, Dr. Bobilewicz, Daszyński, Dąbrowski, Dr. Domański, Epstein, Dr. Gross, Heumann, Jarra, Dr. Jaworski, Judkiewicz, Dr. Landau Rafał, Mendelsburg, Dr. Meisels, Dr. Merz, Dr Julian Nowak, Stanisław Nowak, Dr. Pareński, Dr. Petelenz, Porębski, Schmelkes, Stachowski, Dr. Staniszewski, Suski, Uderski, nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 6½ wieczór.

Przyrzeczenie radzieckie.

Nowo powołany radca miejski p. Dr. Tadeusz Federowicz złożył w ręce prezydenta miasta Dr. Juliusza Leo uroczyste przyrzeczenie radzieckie.

Poczem przewodniczący prezydent Dr. Leo składa przewodnictwo w ręce I. Wiceprezydenta miasta Dr. Henryka Szarskiego, sam zaś zajmuje trybunę sprawozdawcy.

Uczenie historycznego faktu rozszerzenia granic Krakowa.

Imieniem Komisji dla obchodu historycznego faktu rozszerzenia granic miasta Krakowa prezydent Dr. Leo wnosi:

Rada miejska uchwali:

1. Wydać księgę pamiątkową zawierającą obok wstępu historycznego opis na podstawie aktów urzędowych przebiegu sprawy rozszerzenia król. stoł. m. Krakowa Na koszta wydawnictwa przyznaje się kredyt do wysokości 10.000 koron. (LM. 37528/910).

2. Pod budowę nowego parafialnego kościoła dla dzielnicy miasta położonych na prawym brzegu Wisły odstąpić bezpłatnie odpowiedni plac budowlany oraz przyczynić się do kosztów budowy jednorazową subwencją 100 000 koron (LM. 36876/910 IV.).

3. Zbudować na jednym z gruntów miejskich „Dom ludowy“ przeznaczony na cele popularyzacyi oświaty i sztuki narodowej wśród najszerzych warstw ludowych. (LM. 36874/910 I.).

4. Wybić medal pamiątkowy i w tym celu rozpiścić ograniczony konkurs, do którego zaprosić należy najwybitniejszych artystów polskich. (LM. 36875/910 IV.).

Na koszta z tem połączone przeznacza się kredyt do wysokości 3000 koron.

5. Do przeprowadzenia uchwał pod 1) i 4) upoważnia się komisję obchodową

Szczegółowe wnioski zmierzające do wykonania uchwał pod 2) i 3) przedłożyć ma komisja obchodowa Rady miejskiej w porozumieniu ze sekcyą skarbową.

Wnioski bez dyskusyi jednomyślnie przyjęto. Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 7. wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (43 w kad. XV) z dnia 28. kwietnia 1910 r.

Przewodniczący: Prezydent Dr Juliusz Leo. I. Wiceprezydent: Dr. Henryk Szarski II. Wiceprezydent: Józef Sare. Sekretarz rady: Dr. Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych 45.

Radcy miejscy: Birnbaum, Dr. Bobilewicz, Dąbrowski, Dr. Daszyński, Drozdowski, Dr. Fierich, Dr. Gertler, Dr. Gross, Dr. Guńkiewicz, Iglicki, Dr. Jaworski, Judkiewicz, Ks. Krupiński, Dr Ignacy Landau, Dr. Rafał Landau, Maciowski, Margulies, Mendelsburg, Miedniak, Dr. Petelenz, Porębski, Dr. Staniszewski, Dr. Tilles, Wachtel, Eks. hr. Wodzicki nieobecność swą usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 6. wieczór.

Przed porządkiem dziennym.

Przydzielenie radcy miej. do Sekcyi i komisyi.

Przewodniczący prezydent Dr. Leo, zawiadomił radę, że nowo powołany radca m. Dr. Tadeusz

Federowicz prosi o przydzielenie go do Sekcji prawnej, oraz komisji gazowo-elektrycznej i inwestycyjnej.
Uchwalono. (L. prez. 253/910 r.)

Udzielenie urlopu.

Prezydent Dr. Leo, zawiadomił radę, że r. m. Dąbrowski wniósł prośbę o urlop z powodu choroby.
Uchwalono

Udzielenie urlopu.

Prezydent Dr. Leo podał do zatwierdzającej wiadomości rady, że był zmuszony udzielić 4 miesięcznego urlopu p. Maciejowi Szukiewiczowi, adjunktowi Muzeum Narodowego, z powodu wyjazdu jego na południe dla poratowania silnie nadwerżonego zdrowia, a to z porady prof. Dr. Pareńskiego, który zalecił przeprowadzenie kuracji w ciepłym klimacie.

Przyjęto.

Obchód 3-go maja.

Sekretarz rady odczytał pismo komitetu dla obchodu rocznicy 3. maja zapraszające do wzięcia udziału w uroczystości.

Prezydent Dr. Leo nadmieniał, że członkowie rady otrzymają osobno zaproszenie w drodze okólnika.

Zjazd nauczycielski.

Sekretarz rady odczytał pismo Zarządu krajowego związku nauczycielstwa ludowego w Galicyi z prośbą o przyjęcie protektoratu nad Zjazdem nauczycielstwa słowiańskiego w Krakowie, w dniach 10—14 sierpnia b. r. i o subwencję na koszt zjazdu, oraz o zezwolenie na urządzenie noclegów w tutejszych szkołach

Pismo odesłano Magistratowi i Sekcji IV. (LM. 39262/910 IV.)

Sprawa drożyzny.

R. m. Dr. Starzewski wskazuje na ogromną drożyznę, która przytłacza w Krakowie wszystkie sfery. Usunąć ją jest rzeczą niemożliwą dla zarządu miasta, bo z drożyzną walczy bezskutecznie państwo samo, ale pewne wysiłki są wskazane. Istniejąca w Radzie komisja aprowizacyjna i komitet mieszkaniowy, zdają się być bezczynne, dlatego mowca zapytuje: 1) Czy prezydent jest gotów powołać do pracy tę komisję? 2) Czy gotów obmyśleć sprawę dowozu mleka i zarządzić utworzenie cegielni?

Prezydent Dr. Leo oświadcza, że pod wielu względami reprezentacja Krakowa wyprzedziła w sprawie zwalczania drożyzny inne miasta w państwie. Kraków pierwszy zajął się dostarczaniem tańszego węgla dla ludności. Co do bezczynności komisji aprowizacyjnej, wskazuje komitet na to, że komisja ta est zwoływana, gdy tylko pojawi się wezwanie ze strony Rady miejskiej. Niebawem zajmie się ona sprawą dowozu mleka. Co do cegielni, to jeden z wybitnych fachowców zajmie się jej budową na Dębnikach (roczna produkcja przewidziana byłaby na 3 miliony); nadto są w Dąbiu pokłady glinki, które pozwolą w przyszłości i tam urządzić cegielnię. Co do kwestyi mieszkaniowej — wskazuje prezydent na objęty porządkiem dziennym wniosek o budowę domów na Dębnikach. Jest to początek, za którym pójdą dalsze projekty.

Wiceprezydent Dr. Szarski podnosi, że w kwestyi mleczarstwa odbyła się niedawno w Krakowie ankieta w sprawie założenia mleczarni spółkowej. Uchwalono udać się do krajowego inspektora mleczarstwa dra Tadeusza Ryłskiego z prośbą o opracowanie organizacji mleczarni i zestawienie kosztorysu; Wydział krajowy pozwolił drowi Ryłskiemu wykonać tę pracę.

Dostawa rynienek kanałowych.

R. m. Rittermann interpeluje, dlaczego komisja drogowo-kanałowa zakupiła czeskie rynienki, zamiast tańszych saskich?

Mowca domaga się unieważnienia tej dostawy i rozpisania ponownej licytacji.

Rada budown. Kłeczek wyjaśnia, że Magistrat stosuje się zawsze do poleceń komisji drogowo-kanałowej. Komisja drogowo-kanałowa w danym wypadku dwa razy badała materiały próbek nadesłanych z ofertami i jednomyślnie oświadczyła się za ofertą droższą z powodu wielkiej różnicy w dobroci materiału.

Porządek dzienny.

Pomiar terytorium Wielkiego Krakowa.

Imieniem Sekcji ekonomicznej rada budownictwa Kłeczek wnosi: Rada miasta uchwali

I. Gmina miasta Krakowa zobowiązuje się stosownie do pisma c. k. Dyrekcji skarbu we Lwowie z dnia 6. kwietnia 1910 l. 38482 dostarczyć dla prac pomiarowych uzupełniających zdjęcie terytorium W. Krakowa według potrzeby: robotników, materiały i lokal odpowiedni tudzież przyczynić się do kosztów pomiaru gotówką w kwocie 16500 koron, spłacalną w sposób przez Prezydenta miasta w porozumieniu z c. k. Władzami skarbowymi oznaczyć się mający, a to pod warunkiem, że w zamian za to:

1. C. k. Rząd wykona pomiar obszarów W. Krakowa wyszczególnionych w piśmie Magistratu do c. k. Krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 23 go marca 1908. L. 8400/B. w skali 1:1000,

2. dostarczy gminie miasta Krakowa bezpłatnie następujące operaty nowego pomiaru:

a) 10 egzemplarzy odcisków map w drodze fotomechanicznej, z których jeden egzemplarz będzie odjustowany i numerami parcelowymi opatrzony,
b) odpisy wykazów współrzędnych i opisu topograficznego sieci trygometrycznej i polygonalnej a nadto inne operaty pomiaru polygonalnego — w czasie, kiedy nie będą do czynności potrzebne — dla sporządzenia odpisów do użytku gminy.

II. Do podpisania deklaracji dotyczących zobowiązań gminy wyżej pod l/. wyszczególnionych upoważnia się obok P. Prezydenta miasta Radeów miejskich W. Beringera i Uderskiego, a w razie przeszkody jednego z nich R. m. P. Perosia.

III. Na koszt pomiaru przyznaje się kredyt do wysokości 40 000 kor. — na rachunek pożyczki zaciągniętej na inwestycje spowodowane powiększeniem okręgu miasta Krakowa

Wniosek uchwalono. (LM. 32854/910 B/b).

Regulacja ulicy Bosackiej.

Imieniem Sekcji ekonomicznej rada budownictwa Kłeczek wnosi: Rada miasta uchwali:

Oświadczenie reprezentantów gminy miasta Krakowa złożone przy Komisji w dniu 26 czerwca 1909 r. w sprawie budowy domów mieszkalnych dla służby kolejowej na dworcu w Krakowie przy ulicy Bosackiej Rada miasta przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości.

R. m. Stanisław Nowak stawia rezolucję, aby przy sposobności pertraktacji z Towarzystwem strzeleckim dążyć do rozszerzenia ulicy w kierunku gruntów Towarzystwa strzeleckiego.

Wniosek Sekcji, oraz rezolucję r. m. St. Nowaka przyjęto. (LM. 18877/910 B/b).

Przepisy jazdy i taryfa doróżkarska.

Imieniem Sekcji prawniczej, referent sekretarz Magistratu Kubalski wnosi: Rada miasta uchwali:

Rada miasta przyjmuje przyległy projekt*) przepisów jazdy i taryfy dla doróżek jedno i dwukonnych w Krakowie i uchwała przedłożyć go e. k. Namiestnictwu do zatwierdzenia po myśli § 51 ustawy przemysłowej. (LM. 32105/910 III a).

Referent sekretarz Kubalski zaznaczył, że obecna taryfa obowiązuje od r. 1873; projekt nowej, opracowany został na podstawie całego szeregu ankiet i konferencji z czynnikami interesowanymi. Projekt obejmuje także taryfę dla jazd do czterech punktów pod Krakowem, co do których stowarzyszenie doróżkarzy się zgodziło. W tym kierunku Rada miasta nie może mieć ingerencji, zależy to od dobrej woli stowarzyszenia; taryfa w Krakowie — zależy natomiast wyłącznie od zdania Rady Poczem referent przedstawił szczegóły nowej taryfy. Sekcja prawnicza, proponując przyjęcie taryfy, przedstawia także rezolucję, z wezwaniem do dyrekcji policyi, aby nadzorowała doróżki co do ich zewnętrznego wyglądu; gdyby nie nastąpiło polepszenie w tej mierze, magistrat zaprowadzi doróżki II. klasy z niższą taryfą.

W dyskusji jaka się rozwinęła w powyższej sprawie, następujący radcy miejscy zgłosili poniżej wyszczególnione poprawki do poszczególnych postanowień przepisów jazdy i taryfy doróżkarskiej.

Do § 1. r. m. Hałatkiewicz zgłosił poprawkę, by skreślić ustęp od słów: „tudzież aż do końca“.

Do § 4. r. m. Dr. Koy, proponuje: „C. k. Dyrekcya Policyi ma nadto czuwać, aby tak w porze letniej, jak też w porze zimowej, wskazana przez Magistrat każdorocznie liczba doróżek, już o godzinie 6 rano była do dyspozycji publiczności — na odpowiednich stanowiskach“.

Do § 5. r. m. Dr. Ponikło wnosi, by w ustępie ostatnim: po „mogą“ dodać: „w miejsce półkrytych doróżek“.

Do § 6. r. m. Daszyński wnosi, by skreślić w § 6. słowa: „tylko“ i „płci męskiej“.

Do § 7. r. m. Dębicki, dodać że: „Taryfa ma być wydrukowaną dużym i czytelnym drukiem, zbrukane egzemplarze należy wymienić na czyste“. — nadto do § 8. by we wierszu 15 zamiast słowa: „pogody“ wstawić „czasu“ albo „powietrza“.

*) Projekt po zatwierdzeniu przez e. k. Namiestnictwo we Lwowie drukowany będzie w najbliższym numerze dziennika rozp. Magistratu.

Do § 10. r. m. Daszyński zaproponował zmianę w ust. 3-cim, że: kara ma wynosić od 2 K. do 5 K., względnie kara aresztu od 6 godzin do 48 godzin“.

Do § 11. r. m. Uderski, proponuje dodać ustęp: „Zapłata za jazdę na zamówienie nie może wynosić mniej jak 1 kor. dla jednokonnej, a 150 dla dwukonnej doróżki“.

Do tegoż §-u r. m. Sołtysik proponuje aby: „Obowiązek przyjmowania zamówień na czas nocny dokładnie określić“

Zaś r. m. Konopiński, by słowo „zadatek“ zmienić na „taksę“ i obliczyć niżej

Nadto do § 13. wnosi, że wyraźnie zaznaczyć należy, iż zarówno w zimie, jak w lecie na stanowiskach pełnić powinna służbę pewna liczba doróżek już od godziny 6. rano

W dalszym ciągu do § 15. r. m. Daszyński proponuje dodać po słowach: „Doróżkarz wobec publiczności“, słowa: „obowiązanej do grzecznego traktowania go“.

Zaś r. m. Epstein, aby opuścić słowa: „nie wolno doróżkarzowi palić tytoniu i cygar“

Do § 16. r. m. Dębicki wnosi, aby w napisie i w ustępie 2-gim zamiast: „pijaństwo“ było „opilstwo“.

Do § 18 r. m. Dr. Ponikło proponuje dodać: „Gdyby zaś doróżkarz podczas jazdy, lub po odwiezieniu gościa (nabrał przekonania, lub ugruntowanego podejrzenia), dowiedział się, że przewoził osobę dotkniętą chorobą zakaźną, winien wstrzymać dalsze jazdy z gośćmi i pod osobistą odpowiedzialnością bezzwłocznie pojechać przed Zakład desyntezy miejski i tam o wydarzeniu donieść.“

Do § 22 r. m. Uderski wnosi dodatek: „Zapakunki większe umieszczone na koźle lub z tyłu powozu, należy się dopłata od każdego pakunku po 20 hal. Resztę tego paragrafu skreślić“

Do tegoż §-u r. m. Sołtysik proponuje, by skreślić ostatnie zdanie, bo § 29. nie uwzględnia sprawy pakunków.

Do § 26. r. m. Hałatkiewicz wnosi, by w nagłówku zamiast słowa: „wyroku“ dać „orzeczenia karnego“.

Do § 29. r. m. Konopiński, aby po lit I a) dodać jako osobny punkt „postanowienia“ Uwagi 1 i 2 ze strony 8.

Przy tymże §-ie 29 r. m. Domański wnosi: aby w taryfie: zamiast „Zwierzyńca“, było: „do wsi Zwierzynca“.

Zaś do wyrazu: „Bielany“ dodać na górę bieląską i obmyślić taryfę.

R. m. Hałatkiewicz, proponuje w ustępie I. uwaga 3-cia, by: „Wymiar kary zamiast 2—10 K., lub 1—3 dni aresztu“, wstawić „2—5 K., lub 6 godzin do 24 godzin“.

R. m. Sołtysik, ad I. e. wnosi: by podwyższyć cenę jazdy nocnej.

R. m. Federowicz Jan Kanty wnosi do II ad 2., że: reszta terytorium na Podgórzu K. 2—3, ad 5/Bielany klasztor K. 6—7.

Czekanie przy Klasztorze Bielańskim pierwsze 1/2 godziny 1 K. każda następna rozpoczęta godzina 1 K.

Do § 32. r. m. Sołtysik proponuje, aby ad c): „określić opłatę za większą liczbę osób.“

Zaś r. m. Dr. Domański wnosi do § 33. że: „Opłacenie myta i kopytkowego jest obowiązkiem gościa“.

W końcu r. m. Sołtysik zgłasza wniosek aby: „powyższe przepisy odesłać do Sekcyi prawniczej do możliwego uwzględnienia zgłoszonych wniosków i stanowczego załatwienia.

Wiceprezydent Dr. Szarski, reagując na podniesione w dyskusyi życzenia zaznacza, że dopóki rogatki nie będą zniesione, niema mowy o ustanowieniu doróżek na przedmieściach. Co do obecności doróżek o pewnej porze na stanowiskach — rzecz ta nie należy do magistratu, ale do policji. Co do jazdy do Bielan, Podgórze i innych miejscowości pod Krakowem — wskazuje wiceprezydent na to, że przedstawione poprawki muszą być zaakceptowane przez stowarzyszenie doróżkarzy, którzy na nie się nie zgodzą. Wynika to z ich stanowiska podczas pertraktacyj, kiedy oświadczyli, że wolą dotychczasową starą taryfę, niż nową, podwyższającą nawet cenę jazdy o 50 proc, gdyby postanowienia co do jazdy poza Kraków zostały niepomysłnie dla nich załatwione. W końcu zaznaczywszy, że pod względem merytorycznym nie zgłoszono żadnego przeciw projektowi zarzutu, prosi o jego uchwalenie.

Prezydent Dr. Leo konstatuje, że zgłoszono przeszło 20 poprawek, z których wiele może być załatwionych w myśl wyводу wnioskodawców. Załatwić je może Sekcyja prawnicza w myśl wniosku r. Sołtysika i dlatego prezydent ten wniosek przedewszystkiem podaje pod głosowanie.

Wniosek r. m. Sołtysika, by przepisy odesłać do Sekcyi prawniczej do możliwego uwzględnienia zgłoszonych wniosków i stanowczego załatwienia

Uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 8½ wieczór.

Posiedzenie tajne (22 w kad. XV.) z dnia 28. kwietnia 1910.

Za wybitną działalność i pełną poświęcenia 4-letnią pracę około przygotowania sprawy rozszerzenia miasta przez przyłączenie gmin sąsiednich, przyznano od 1. kwietnia 1910 r. p. Dyrektorowi Magistratu **Władysławowi Grodyńskiemu** rangę V-tą z poborami przywiązaniem do tejże rangi urzędników państwowych, t. j. z płacą 10 000 koron, z prawem do dwóch pięcioleci po 2.000 kor. i z kwaterowem w kwocie 1 760 kor. rocznie, a to z jednoczesnem zniesieniem przyznanego uchwałą Rady m. z 9. stycznia 1908 r. dodatku funkcyjnego 2.400 kor. rocznie (Lprez. 256/910).

P. Dr. Rudolfowi Sikorskiemu sekretarzowi Magistratu jednorazową remunerację w wysokości 3000 koron. (Lprez. 254/910).

Sprawozdania ze Sekcyj i komisyj.

Sekcyja ekonomiczna.

I. Posiedzenie w dniu 6. kwietnia 1910 r.

Sekcyja zwróciła uwagę na to, że grozi niebezpieczeństwo zupełnego zasłonięcia wspaniałego **widoku na Wawel** z błon miejskich, a to wskutek zabudowania się ulicy „Swoboda“ kilkopiętrowymi kamienicami.

Sekcyja zastanawiała się nad sposobami **ochrony pasażerów, jadących tramwajem przez ulicę Wolską,**

przed uderzeniami gałęzi drzew, które rozrastając się dotyczą wozów tramwajowych i wezwała Mag., aby wygotował jak najrychlej konkretne w tej sprawie wnioski

Wskutek wypadku najechania wozu na przechodniów u wylotu ulicy Pijarskiej przy bramie Floryańskiej uchwaliła Sekcyja polecić Magistratowi, aby rozważył, czy nie byłoby wskazanem położyć **chodnik w ul. Pijarskiej** od strony teatru wzdłuż murów bramy Floryańskiej, względnie zakazać tamtędy zupełnie przejazdu.

Dalej rozpatrywała Sekcyja **oferty** na roboty **kamieniarskie** do nowego skrzydła Magistratu i upoważniła subkomitet budowy Magistratu do pertraktowania — celem uzyskania obniżenia cen ofertowych.

Następnie uchwaliła Sekcyja wniosek Magistratu co do budowy **wychodka** o konstrukcyi żelazno-betonowej **na Błoniach** miejskich w lasku przed parkiem Dra Jordana, i wezwała Magistrat o wydanie zarządzenia aby wychodki tak w Sukiennicach jak i na plantach były otwarte do godziny 11. w nocy.

W końcu oświadczyła się Sekcyja, aby Magistrat popierał myśl postawienia na błoniach miejskich naprzeciw parku Dra Jordana kilku **kiosków na napoje chłodzące**, owoce i t. p., a to dla wygody publiczności, która zwłaszcza w niedzielę i święta w tysięcznych tłumach po błoniach używa przechadzki.

II. Posiedzenie w dniu 14. kwietnia 1910 r.

Sekcyja zwróciła uwagę Magistratowi, że należałoby uporządkować parkan przed realnością ks. Ogińskiego od strony ulicy Lubicz w sąsiedztwie dworca kolejowego. Sekcyja wezwała Magistrat, aby polecił jak najrychlej **oparkanic parcelę** pustą, położoną na rogu ulicy **Basztowej** i Łaziennej.

W sprawie **markiz sklepowych** i czystego utrzymania portali sklepowych zażądała Sekcyja aby Magistrat wezwał kupców do ścisłego przestrzegania przepisów porządkowych

Następnie Sekcyja przyjęła do zatwierdzającej wiadomości decyzję wznowionego subkomitetu budowy Magistratu w sprawie przyjęcia **oferty** na roboty **kamieniarskie** do nowego **skrzydła Magistratu**.

Dłuższą dyskusyę wywołał przedstawiony przez Magistrat projekt organizacyi **służby policji budowniczej** i **powiększenia etatu Budownictwa m.** Sekcyja uchwaliła zasadniczo zgodzić się na podział Budownictwa m. na dwa **oddziały**, oddział **A.** Budownictwo i oddział **B.** Inżynierya. Dalszą dyskusyę odroczone do następnego posiedzenia.

Wreszcie zatwierdziła Sekcyja linię regulacyjną ul. Wielopole.

III. Posiedzenie w dniu 20. kwietnia 1910 r.

Na wniosek r. m. Dębickiego uchwaliła Sekcyja oglądnąć **pomnik Tadeusza Kościuszki**, zanim sprawa wyboru miejsca przyjdzie na porządek dzienny Rady miejskiej. Następnie uchwaliła Sekcyja przedłożyć Radzie miejskiej wniosek co do projektu wybudowania **dwóch domów mieszkalnych dla służby miejskiej** na gruntach gminnych w Dębnikach. Wreszcie przyjęła Sekcyja wniosek Magistratu i delegacyi dla zakładu czyszczenia miasta w sprawie czyszczenia miasta na nowem terytoryum, przyłączeniem do Krakowa. — Na wniosek r. m. Tur-

skiego uchwalono poczynić kroki co do uregulowania stosunku między gminą a krajem i państwem w sprawie uporządkowania, konserwacji i czyszczenia dróg krajowych i państwowych w Krakowie.

IV. Posiedzenie w dniu 23. kwietnia 1910 r.

Sekeya uchwaliła wnioski Magistratu w sprawie **organizacji policji budowlanej i powiększenia etatu Budownictwa m. oddział A**, przy czym poleciła Magistratowi, aby zastanowił się nad reformą kontroli technicznej i wygotował jak najrychlej projekt instrukcji dla inspektorów budowlanych.

V. Posiedzenie w dniu 25. kwietnia 1910 r.

Sekeya uchwaliła po dłuższej dyskusji wnioski Magistratu w sprawie **reorganizacji i powiększenia etatu urzędników oddziału inżynierskiego Budownictwa m.**

VI. Posiedzenie w dniu 27. kwietnia 1910 r.

Sekeya obradowała nad sprawą wybudowania **stajni izolacyjnej** dla koni Straży pożarnej i Zakładu czyszczenia miasta; przyjęto wnioski Budownictwa m. co do wytyczenia linii regulacyjnych dla kilku ulic w gminach przyłączonych i co do udzielenia konsensu na budowę domów przy tych ulicach.

Następnie uchwaliła kredyt dodatkowy na utrzymanie brzegów młynówki i poleciła Magistratowi wdrożyć pertraktacje z redakcją czasopisma technicznego „Architekt” w sprawie **reprodukcji planów konkursowych Wielkiego Krakowa**, nagrodzonych i zakupionych przez gminę.

Sekcyja skarbowa.

Posiedzenie w dniu 6. kwietnia 1910 r.

Sekeya zezwoliła na podjęcie z depozytu Banku krajowego we Lwowie kwoty 304.000 kor. na **inwestycje elektrowni** miejskiej, następnie uchwaliła przedstawić Radzie miejskiej wnioski co do wysokości i sposobu pokrycia kosztów obchodu Grunwaldzkiego wreszcie przyznała kilka drobnych kredytów dodatkowych.

Sekcyja prawnicza.

I. Posiedzenie w dniu 6. kwietnia 1910 r.

Sekeya przyjęła sprawozdanie i wnioski Magistratu co do **organizacji służby zewnętrznej** dla nowych dzielnic miasta i co do przyjęcia do służby miasta niektórych funkcyjaryuszów gmin przyłączonych, a następnie załatwiła kilka spraw osobistych.

II. Posiedzenie w dniu 22. kwietnia 1910 r.

Sekeya przyjęła do wiadomości Art I., VIII. i XIV. budżetu miejskiego na rok 1910, i uchwaliła przedłożyć Radzie miejskiej nowy **regulamin** wraz z taryfą dla dorózek jedno i dwukonnych w Krakowie.

Sekcyja dobroczynna.

Posiedzenie w dniu 19. kwietnia 1910 r.

Sekeya przyjęła do wiadomości sprawozdanie o **ruchu ubogich** i o działalności miejskiego Biura ubogich w r. 1909, przedłużyła **wsparcie** stałe 218 ubogim, udzielono wsparć stałych od 10 do 15 koron miesięcznie 55 ubogim i podwyższyła 10 ubogim wsparcia stałe, dalej uchwaliła wsparcia ponadtaryfowe w kwotach od 15—50 kor. 38 ubogim i rozdzieliła 1000 cetnarów cłowych węgla,

ofiarowanego przez Skład miejski, między instytucje dobroczynne. Następnie przyznała wsparcie z fundacji śp. Ludwika Helela podopadłemu majstrowi stolarskiemu i udzielono jednorazowy zasiłek na szpital dla matek i nieuleczalnych ubogich im. św. Elżbiety w Iwoniczu.

Nadto na wniosek r. m. Dra Krongolda uchwaliła Sekeya wezwać magistrat o przedłożenie wniosku w sprawie podwyższenia wsparć dla ubogich na II. dziesięciolecie (1911—1920). Upoważniła r. m. Jawornickiego i naczelnika Wydziału VI. magistratu:

a) do porozumienia się z zarządem zakładu wychow. F. Żurowskiej co do umieszczania w tym zakładzie sierót płci żeńskiej, utrzymywanych i wychowywanych kosztem gminy,

b) do poczynienia kroków przedwstępnych w celu założenia kolonii leśnej w okolicy m. Krakowa dla sierót obojga płci słabowitych lub też umysłowo słabo rozwiniętych

W końcu wzięła Sekeya pod obrady kilka spraw pierwszorzędnej doniosłości dla rozwoju opieki nad sierotami i opuszczonymi dziećmi, jak: ustanowienie zawodowego opiekuna, utworzenie żłobków miejskich (dla wychowania niemowląt), założenie zakładu wychowawczego dla dzieci w wieku od 6—10 roku życia, możliwość założenia na podstawie ustawy krajowej gminnego domu poprawczego dla nieletnich przestępców i t. d. i zaleciła administracji miejskiej dążenie do stopniowego wprowadzenia tych instytucyj.

Połączone Sekcye.

I. Posiedzenie Sekcyi ekonomicznej i skarbowej w dniu 5. kwietnia 1910 r.

Sekcye uchwaliły przedstawić Radzie miejskiej wnioski o **zakupno** na rzecz gminy m. Krakowa byłych **dóbr** tabularnych hrabstwa Lasockich w **Dębnikach**.

II. Posiedzenie Sekcyi prawniczej i skarbowej w dniu 23. kwietnia 1910 r.

Sekcye uchwaliły przedłożyć Radzie miejskiej wnioski w sprawie **regulacji etatów** i poborów miejskiej **służby etatowej** i prowizorycznej oraz funkcyjaryuszów miejskiej **Straży pożarnej**.

III. Posiedzenie Sekcyi prawniczej i skarbowej w dniu 25. kwietnia 1910 r.

Sekcye uchwaliły przedłożyć Radzie miejskiej wnioski: w sprawie powiększenia etatu Budownictwa m. oddział A. (architektura i policja budownicza) tudzież w sprawie **unormowania wynagrodzeń pomocników kancelaryjnych** Magistratu (dyetaryuszów miejskich).

Komisya gruntów pofortyfikacyjnych.

Posiedzenie w dniu 26. kwietnia 1910 r.

Komisya uchwaliła kilka podań sezonowych dzierżaw gruntu m. — Następnie zastanawiała się nad wydaniem **reprodukcji planów konkursowych** i nad udzieleniem konsensów budowlanych w ul. Rosoła w Nowej Wsi które to sprawy uchwaliła przekazać Sekcyi I.

Komisya drogowo-kanalowa.

Posiedzenie w dniu 31. kwietnia 1910 r.

Komisya śledziła przyczyny niszczenia się szos w mieście i powstawania wielkiego błota — i postawiła odpowiednie wnioski — jako wskazówki dla Budownictwa miejskiego. Uchwaliła **budżet robót publicznych**

na rok 1910 — przyczem postanowiła utrzymać fabrykę betonów w normalnym jej biegu. — W końcu zatwierdziła Komisya oferty na dostawę materyałów brukarskich i na dostawę materyałów kamionkowych do budowy kanałów miejskich.

Komisya dla przemysłów koncesyonowanych.

Posiedzenie w dniu 14. kwietnia 1910 r

Komisya wydała opinię imieniem Rady miasta Krakowa co do podań wniesionych o nadanie koncesyj na wykonywanie różnych przemysłów koncesyi podlegających.

Podkomitet budowy domów robotniczych.

Posiedzenie w dniu 19. kwietnia 1910 r.

Podkomitet uchwalił projekt budowy dwóch domów mieszkalnych dla służby i robotników miejskich na Dębnikach.

Subkomitet Komisji dla reformy statutu i gminnej ordynacji wyborczej.

Posiedzenie w dniu 22. kwietnia 1910 r.

Subkomitet omawiał w dalszym ciągu zasady reformy gminnej ordynacji wyborczej, a w szczególności trzeciego Koła wyborczego (handel i przemysł).

Subkomitet polecił Magistratowi opracować dalsze daty statystyczne według uchwalonej na posiedzeniu dyrektywy.

Sąd konkursowy.

W dniu 8. kwietnia 1910 r. Sąd konkursowy zakończył pracę nad badaniem nadesłanych 9-ciu projektów rozszerzenia miasta Krakowa — i przyznał:

	I.	nagrodę godła	(5)
	II.	" "	„Szerokie serce“
równorzędne	III.	" "	„Urbs“
	III.	" "	„Krak“
	Nadto uchwalił zakupić	" „Crescat Cracovia“	
		„Słowacki w kole zielonym“	

Po otwarciu kopert okazało się, że autorem pracy nagrodzonej I. nagrodą w kwocie 5000 kor. jest Spółka złożona z osób: art. malarz Józef Czajkowski, architekt Władysław Ekielski, architekt Tadeusz Stryjeński, architekt Ludwik Wojtyczko, architekt Kazimierz Wyczyński.

Autorem pracy nagrodzonej II. nagrodą w kwocie 3000 kor. jest inż. Jan Rakowicz, rodem ze Skochnik, profesor w Magdeburgu.

Autorem pracy nagrodzonej III. nagrodą w kwocie 2000 kor. jest inspektor ogrodnictwa Dr. Stanisław Goliński, art. rzeźbiarz Dr. Henryk Kunzek i inż. Józef Hojkowski.

Autorem pracy nagrodzonej III. nagrodą w kwocie 2000 kor. jest architekt Franciszek Mączynski i inż. Tadeusz Niedzielski.

Przy zakupionych godłach a to przy „Crescat Cracovia“ autor nie wymienił nazwiska, autorem zaś projektu pod godłem „Słowacki w kole zielonym“ jest inżynier Ignacy Drexler.

Konferencya w sprawie kredytu rękodzielniczego.

W dniu 9. kwietnia 1910 r. odbyła się w lokalu Muzeum techniczno-przemysłowego w Krakowie z inicjatywy c. k. Ministerstwa robót publicznych konferencya w sprawie kredytu rękodzielniczego. Z ramienia c. k. Ministerstwa przybyli radca sekcyjny Dr. Waygart tudzież sekretarze ministeryalni Dr. Vering i Karol Rehling. W konferencyi wzięli udział członkowie Kuratorji krajowego Instytutu popierania rękodzieł i przemysłu, reprezentanci Izby handlowej i przemysłowej, Izby rękodzielniczych w Krakowie, Tarnowie i Rzeszowie, powiat. Kasy Oszczędności w Krakowie, Towarzystwa Kredytowego rękodzielników, nadto W. Ostrowski, instruktor Stowarzyszeń przem. i F. Smereczyński, dyrektor szkoły zawod. kowalskiej w Sułkowicach. Obrady zagał prezydent miasta Dr. Leo powitaniem przybyłych — poczem złożył przewodnictwo w ręce I. wiceprezydenta m. Dra Szarskiego. Referat wygłosił Dr. Waygart. Mowca przedstawił w ogólnych zarysach cel akcyi, zmierzającej do ułatwienia kredytu rękodzielniczego. W tym celu mają być tworzone stowarzyszenia lokalne zarejestrowane z ograniczoną poręką, oparte na statucie, wzorowym, wypracowanym przez Ministerstwo robót publicznych. Stowarzyszenia lokalne mają być łączone w organizacye wyższorzędne (związki), a te ostatnie znów mają się skupiać w ewentualnej kasie rękodzielniczej w Wiedniu. Mowca kończy referat apelem do Instytucyi reprezentowanych na konferencyi, aby zechciały użyzyć poparcia projektowanej akcyi i wyraża nadzieję, iż odnośne instytucye, powołane do popierania interesów rękodzieł, nie odmówią wydatnej pomocy. Następnie zabrał głos II. referent Dr. Vering celem przedstawienia szczegółów zainicjowanej przez Rząd akcyi.

W obszernej dyskusyi, jaka się nad tą kwestyą wyłoniła zabierali głos pp: prezes Izby Handlowej Dattner, dyrektor Muzeum Stryjeński, dyrektor Kasy powiat. Strzyżowski, radca cesarski Gorecki, radca miejski Iglicki, prezes Izby rękodzielniczej Kosobucki, instruktor Stowarzyszeń Ostrowski i inni. Wszyscy mowcy zwracali się do c. k. Ministerstwa z prośbą, aby stworzył odpowiedni fundusz na omawiane cele, nadto rozpoczynając akcyę, przystąpił raczej do sanacyi istniejących Towarzystw Kredytowych rękodzielniczych aniżeli do kreowania nowych.